

Ronald Reng (vertaling Peter Claessens): 'Robert Enke, een al te kort leven' Uitgeverij de Arbeiderspers, Amsterdam 2011. ISBN 9789029576109 (Depressie/Suicide/PO) Zie ook www.arbeiderspers.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Autobiografie van sportheld en keeper Robert Enke, geschreven door zijn vriend Ronald Reng. Robert Enke pleegde in 2009 suïcide. Niet alleen zijn voetbalcarrière, die pieken en dalen kende worden in het boek beschreven, maar ook de depressies die hij had en die uiteindelijk leidden tot de suïcide. Robert Enke wilde zijn autobiografie met zijn vriend schrijven. Nu heeft Robert Reng het boek geschreven, geholpen door Teresa Enke, zijn vrouw. Een imponerend boek dat je blijft.

Over de schrijver: Ronald Reng (1970) is sportverslaggever, keeper en schrijver van diverse boeken. Voor zijn reportages over Robert Enke kreeg hij de Grote Prijs voor Duitse Sportjournalisten.

Korte beschrijving: In dit boek wordt het leven beschreven van Robert Enke, de man die een tijd lang eerste doelman van Duitsland was. Ronald Reng beschrijft Enke's jeugd, hoe hij zijn grote liefde Teresa ontmoette en hoe het kwam dat hij als keeper zijn brood ging verdienen. Hij beschrijft de ups en downs van zijn keepercarrière en hoe Robert Enke gedurende meerdere perioden in zijn leven last had van angstaanvallen en zware depressies, die hij lange tijd verborgen hield. Hij wilde dan het liefst niets met de buitenwereld te maken hebben en was voor zijn omgeving moeilijk te bereiken. Reng beschrijft deze periodes terwijl hij ook chronologisch ingaat op het verloop van Enkes carrière. Teresa en hij beleefden zeker mooie perioden, maar ook zeer moeilijke. Ze woonden met plezier in het buitenland, waar Robert Enke voor verschillende topclubs speelde maar op sommige plekken ook met frisse tegenzin. Zo was het debuut in het team van FC Barcelona, onder Louis van Gaal, voor Enke zeer moeilijk. Regelmatig zat hij op de bank als reservekeeper en mocht hij niet laten zien wat hij kon. Ook op het persoonlijke vlak kenden Teresa en hij tegenslagen: in 2006 verloren zij hun eerste dochter. Was Enke ogenschijnlijk een rustige doelman, innerlijk had hij het zwaar. Zo zwaar dat hij het tenslotte niet meer trok en suïcide pleegde op 10 november 2009.

Wat viel op: Hoe zeer Robert Enke van tevoren al worstelde met steeds terugkerende perioden van depressiviteit. Hoeveel invloed dat ook heeft op het leven van de mensen in zijn directe omgeving. Het boek maakt duidelijk waarom Robert Enke suïcide pleegde. Dat een aantal factoren daarbij een rol spelen, onder andere karakter en loopbaan. Ook de machteloosheid van, en vaak ook de druk op de omgeving komt in dit boek duidelijk naar voren. Daarnaast is het ook een boek dat uitgebreid beschrijft hoe de carrière van Robert Enke als voetbal keeper verliep.

Citaten: Pag. 144: 'In de volgende oefenwedstrijd, zei Van Gaal: zou Voctor Valdés Spelen? 'Toen werd Robbi nerveus,' zegt Terese. "Hoezo opeens Victor?"
Pag. 167 : 'Teresa schreef in haar agenda: *Lang geslapen, de honden ook. Robbi heeft weer een depressie.* Vandaag de dag, nadat ze twee klinische depressies meegemaakt heeft zou ze schrijven: Hij was weer in een erg neerslachtige stemming.'
Pag. 228: "Ik heb Teresa met Kerstmis een gedicht gegeven en zou het haar en jullie willen voorlezen omdat ik weet wat jullie de laatste maanden met mij doorgemaakt hebben. Daarvoor wil ik jullie danken."
Pag. 358: 'De zwarte gedachten vermenigvuldigden zich, onder hun gewicht werd zijn

hoofd loodzwaar, en plotseling drong tot hem door wat hij sinds juli uitbroedde, welke ziekte door de nederlaag in Trier uiteindelijk was uitgebroken.'

Pag. 412: 'Robert Enke had op dinsdag 10 november 2009 acht uur in de omgeving van Empede rondgereden. (...) Daarna reed hij langs Empede naar de volgende spoorwegovergang in Eilvese. (...) Hij kende de dienstregeling uit het hoofd. Hij wist dat om 18.15 uur de regionale express uit Bremen zonder stoppen door Eilvese raasde.'

Recensies: Zie NRC 14 oktober 2011 Jaap Jonkers:

Zie ook www.arbeiderspers.nl : 'Een boek dat je diep raakt.' *The Sunday Times*

'Als de omstandigheden niet zo treurig waren, zou je deze combinatie van schrijver en beschrevene gelukkig noemen.' *Die Zeit*

'Ronald Reng kende Enke beter dan andere sportjournalisten. En hij vertelt beter dan andere sportjournalisten. [...] Misschien wel het beste boek in dit genre.' *Stern*